

I første omgang er man nødt til at se hvad uddannelsessystemet er designet til. Systemet blev til i industritiden og er designet til hurtigt at skabe arbejdere til fabrikkerne. Det er samtidig bygget efter industriprincipper og fungerer grundlæggende som en samlebåndsproduktion. Man kan sammenligne hver årgang med en arbejdsgang på samlebåndet. En industriproduktion er bygget til at producere identiske produkter. Målet for uddannelse i dag er at skabe selvstændige individer, der udnytter deres potentiale fuldt ud. Det er derfor nødvendigt at tænke systemet helt forfra.

Da vi lever i et informationssamfund, på vej mod et videnssamfund, vil jeg give et par helt enkelte punkter, baseret på at tænke på uddannelse som en informationsteknologi. Det betyder et fokus på automatisering, effektivisering og skalering.

- Adgang for alle til alle kurser på alle tidspunkter.
- Afskaffelse af nationale test og afgangseksamener. Elevers faglige evner kan registreres automatisk, langt mere effektivt og præcis. Underviseren vurderer i stedet eleverne på eksempelvis innovation, samarbejde og kreativitet.
- Afskaffelse af lektier. Der er ingen dokumentation for at lektier har en læringsmæssig værdi. En effektivisering af arbejdsgangene vil betyde, at der er rigeligt tid til at alle opgaver klares på uddannelsesstedet.
- Præcis, fokuseret undervisning, i stedet for masseundervisning. Hver elev lærer i et tempo, der passer dem. Det er nødt til at være vigtigere at få elever ordentligt ud af en uddannelse, end at få dem hurtigt ud.
- Afskaffelse af blokopdelte kurser og adgangskrav. Den eneste grund til at vi bruger blokopdelte adgangskrav, er fordi det var nemt at administrere, da man behandlede store mængder data i hånden.
- Fuldkommen undervisningsdifferentiering og mulighed for frivillig peer-to-peer undervisning. Fordi systemet fungerer som et samlebånd er det ikke praktisk muligt at lave undervisnings-differentiering, uanset om skolereformen lægger op til det.
- "Åben bog" hele tiden. Hvis noget er værd at lære udenad, er det værd at slå op. I gennemsnit kan man i dag forvente at en færdighed har en gennemsnitlig levetid på fem år. Dette gælder inden for alle fag. Tiden for udenadslære er forsvundet.
- Langt mere meningsfuldt projektarbejde på tværs af fag, klasser og uddannelsessteder. Det vil betyde at der er mulighed for, at et fysikhold på et gymnasium og mekanikere på en teknisk skole kan bygge og teste en brændselscelle.

Vi har i dag teknologien, der er nødvendig for at et sådant system er realistisk. Vi er desuden i en situation hvor skolerne allerede har udstyret til at benytte det. Det er nødvendigt at have et samlet system, der følger hver elev gennem hele deres uddannelse og videre på den anden side. Rygraden i dette system er en online portal, der organiserer både undervisningen og administrationen. Systemet kan desuden laves uden meromkostninger hvis man arbejder ud fra følgende metoder.

- Flydende aktiver. Der købes generelt ikke kontorer eller inventar. Dette lejes eller lånes efter behov. Da meget af arbejdet vil være digitalt, vil man kunne lave dele af det fra hjemmearbejdspladser.

- Freelancing. Man ansætter folk til enkeltopgaver efter behov. Det betyder i praktisk at i stedet for at støtte udviklingen af et læringsspil for elever i indskolingen, ansætter man firmaet til at lave dette i systemet. Det er nødvendigt at alle arbejder i det samme system.
- Crowdsourcing. Dette kan komme til udtryk på mange måder. Eksempelvis udvikling af opgaver og projekter eller deling af specialviden.
- Eksperimentering. Det er nødvendigt at eksperimentere hele tiden. Det betyder grundlæggende at systemet altid vil befinde sig på prototypestadiet.